

ENERĢLADVOKĀTES ELEANORAS ŠARPSTONES

[ELEANOR SHARPSTON] SECINĀJUMI,

sniegti 2007. gada 14. jūnijā (1)

Lieta C-355/06

J. A. van der Steen

pret

Inspecteur van de Belastingdienst

Sestās PVN direktīvas 4. pants – Patstāvīgi veiktas saimnieciskās darbības jēdziens –
Sabiedrības darbinieks, kurš ir arī vienīgais dalībnieks un vienīgais vadītājs

1. Nodokļu iestādes attiecībā uz PVN maksāšanu uzliktā sabiedrību ar ierobežotu atbildību un personu, kura ir šīs sabiedrības vienīgais dalībnieks, vienīgais vadītājs un vienīgais darbinieks, par atsevišķu [vienotu] nodokļu maksātāju. Tas ir iespējams tikai tad, ja šo personu vispār var uzskatīt par nodokļu maksātāju attiecībā uz darbu, ko tā veic sabiedrības labā. Tādēļ *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa) vālas noskaidrot, vai šis darbs ir patstāvīgi veikta "saimnieciskā darbība" Sestās direktīvas izpratnē (2).

Atbilstošais PVN tiesiskais regulējums

Kopienu tiesiskais regulējums

2. Laikā, kas tiek aplūkots pamata tiesvedībā, Sestās direktīvas 2. pants noteica, ka nodoklis jāmaksā par "preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko par atlīdzību attiecīgās valsts teritorijā veicis nodokļu maksātājs, kas kā tās rīkojas" (3).

3. 4. pants, ciktāl tam ir nozīme šajā lietā, noteica:

"1. "Nodokļa maksātājs" nozīmē visas personas, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru 2. punktā norādītu saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs darbības mērķa un rezultāta.

2. Šī panta 1. punktā minētā saimnieciskā darbība aptver visas ražotāju, tirgotāju un pakalpojumu sniedzēju darbības, ieskaitot kalnrniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo profesiju darbības. Ilglaicīga materiāla vai nemateriāla pašuma izmantošana nolūkā gūt no tā ienākumus arī uzskatāma par saimniecisku darbību.

[..]

4. Vārda "patstāvīgi" lietojums 1. punktā atbilstoši no nodokļa nodarbinātās un citas personas, ciktāl tās ar darba devēju saista darba līgums vai jebkādas citas juridiskas saites, kas rada darba devēja un darba ņēmēja attiecības saistībā ar darba apstākļiem, atalgojumu un darba devēja atbildību.

[..] katrā dalībvalstī par vienotiem [atsevišķiem] nodokļiem maksājumiem var uzlikt personas, kuras reģistrētas šīs valsts teritorijā un kuras, juridiski būdamas patstāvīgas, ir cieši saistītas cita ar citu finansiāli, saimnieciski un organizatoriski saistītas.

[..]" (4)

Nīderlandes tiesiskais regulējums

4. Atbilstoši *Wet op de Omzetbelasting 1968* (1968. gada Likums par apgrozījuma nodokli) 7. panta 1. punktam tirgotājs ir "ikviena persona, kas patstāvīgi veic uzņēmējdarbību". Saskaņā ar 7. panta 2. punktu "uzņēmējdarbība" iekļauj nodarbošanos ar tirdzniecību vai profesiju un pašuma ilglaicīgu izmantošanu nolūkā gūt no tās ienākumus.

5. Atbilstoši tā paša likuma 7. panta 4. punktam, ja tādējādi definēti tirgotāji ir savstarpēji finansiāli, organizatoriski un saimnieciski saistīti tādā veidā, ka tie veido vienotu subjektu, tad tos uzlikt par vienu tirgotāju. Līdzmums tos uzlikt tādā veidā ir jāpieņem kompetentajam nodokļu inspektoram.

Kopienas judikatūra

6. Lietā *Heerma* (5), kas attiecās uz līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu, ko bija iesniegusi Nīderlandes *Hoge Raad* (Augstākā tiesa), lauksaimnieks un viņa sieva bija izveidojuši kopuzņēmumu, kurā viņš bija ieguldījis savas saimniecības ražošanas līdzekļus. Viņš vēlāk uzbūvēja šķēni lopu turšanai un iznomāja to kopuzņēmumam, saņemot ikgadēju nomas maksu. Viņš un kopuzņēmums lūdza, lai tiktu izslēgti no atbilstojuma no PVN attiecībā uz šo nomu (6).

7. Tiesa nosprieda, ka "[Sestās direktīvas] 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumos, kad personas vienīgā saimnieciskā darbība šīs tiesību normas izpratnē ir kustama materiāla pašuma iznomāšana sabiedrībai vai tādām kopuzņēmumam, kas atbilst Nīderlandes tiesiskajam regulējumam un kura locekļi ir šī persona, šī noma ir jāuzskata par patstāvīgu darbību šīs tiesību normas izpratnē".

8. Nonākot pie šīs secinājuma, tā atzīmēja, ka "starp kopuzņēmumu un tā partneri nepastāv darba devēja un darba ņēmēja attiecības, kas ir līdzīgas tām, kas ir minētas Sestās direktīvas 4. panta 4. punkta pirmajā daļā, kādā gadījumā nebūtu iespējama šī partnera patstāvība. Gluži pretēji, šis partneris, iznomājot kustamu materiālu pašumam kopuzņēmumam, rīkojas savā vārdā un uz savu atbildību, pat ja viņš tajā pašā laikā ir nomnieka kopuzņēmuma vadītājs. Attiecīgā iznomāšanu neveica ne kopuzņēmuma vadība, ne tās pārstāvji" (7).

Nīderlandes judikatūra

9. Vēlākā lietā (8) *Hoge Raad* balstījās uz spriedumu lietā *Heerma*, lai interpretētu *Wet op de Omzetbelasting* 7. panta 4. punktu situācijā, kurā persona, kura bija tādās sabiedrības vadītājs, kurā tai piederēja 75 % daļu, iesniedza šai sabiedrībai rīkojumu par sniegtajiem vadības pakalpojumiem. Tā atzīmēja, ka saskaņā ar Nīderlandes tiesisko regulējumu vadītājs ir sabiedrības darbinieks, tomēr atšķirībā no parasta darbinieka viņa attiecības ar šo sabiedrību

nav pak?aut?bas attiec?bas. T?d?? t? uzskat?ja, ka attiec?g? persona, sniedzot sabiedr?bai vad?bas pakalpojumu, bija darbojusies patst?v?g? status?. Non?kot pie š? secin?juma, t? balst?j?s ar? uz Sest?s direkt?vas 4. panta 4. punkta tekstu (9) un uz Tiesas spriedumu liet? Asscher (10).

10. Lieta Asscher attiec?s uz L?guma noteikumiem par personu br?vu p?rvietošanos un šo noteikumu ietekmi uz ien?kuma nodok?a tiesisko regul?jumu. Tiesa sav? spriedum? (11) nor?d?ja, ka t?das personas, kas bija (N?derlandes) sabiedr?bas, kur? vi?š bija ar? vien?gais dal?bnieks, vad?t?js, darb?ba netika “veikta pak?aut?bas attiec?bu kontekst?” un l?dz ar to pret vi?u bija j?attiecas “nevis k? pret “darba ??m?ju” [EKL 39.] panta izpratn?, bet gan k? pret personu, kas veic darb?bu k? pašnodarbin?ta persona [EKL 43.] panta izpratn?”. Š? lieta neattiec?s uz nodarbin?t?bas j?dzienu PVN kontekst?.

Tiesved?ba un prejudici?lais jaut?jums

11. Van der Steins [*Van der Steen*] bija individu?ls komersants, kas sniedza t?r?šanas pakalpojumu, un šaj? status? vi?š bija tirgot?js *Wet op de Omzetbelasting* izpratn?.

12. V?l?k vi?š nodibin?ja sabiedr?bu ar ierobežotu atbild?bu *J. A. van der Steen Schoonmaakdiensten BV* (turpm?k tekst? – “sabiedr?ba”), kur? vi?š pats bija vien?gais vad?t?js un vien?gais dal?bnieks. Sabiedr?ba, kas bija tirgot?js *Wet op de Omzetbelasting* izpratn?, p?r??ma vi?a komercdarb?bu. Vi?š turpin?ja veikt visu uz??m?jdarb?bu, par ko vi?š ar sabiedr?bu bija nosl?dzis mutv?rdu darba l?gumu (12). Sabiedr?ba vi?am maks?ja noteiktu m?nešalgu un ikgad?ju atva?in?juma pabalstu, no k? t? ietur?ja attiec?gos nodok?us un soci?l? nodrošin?juma sist?mas iemaksas. Sabiedr?b? nebija citu darbinieku.

13. Sabiedr?ba v?l?k k?uva maks?tnesp?j?ga. T?s uz??m?jdarb?bu p?r??ma cita sabiedr?ba (13). Tika izbeigta van der Steina nodarbin?t?ba vi?a paša sabiedr?b? un p?c tam vi?u nodarbin?ja otr? sabiedr?ba.

14. K?rtojot van der Steina un maks?tnesp?j?g?s sabiedr?bas PVN r??inus, nodok?u inspektors izl?ma, ka atbilstoši *Wet op de Omzetbelasting* 7. panta 4. punktam van der Steins un sabiedr?ba veidoja vienotu nodok?u subjektu. Šaj? l?mum? vi?š atsauc?s uz *Hoge Raad* spriedumu Nr. 35 775 un uz *Staatssecretaris van Financiën* (Valsts sekret?rs finanšu liet?s) (14) uz šo spriedumu balst?to l?mumu. Šis p?d?jais l?mums tostarp noteic, ka “t?das sabiedr?bas vad?t?js, kuram pieder vair?k nek? puse š?s sabiedr?bas da?u, ir uzskat?ms par tirgot?ju *Wet op de Omzetbelasting* 7. panta izpratn? attiec?b? uz darb?b?m, ko š? sabiedr?ba veic par atl?dz?bu. Šaj? sakar? nav noz?mes tam, vai š?s darb?bas tika veiktas, pamatojoties uz ar šo sabiedr?bu nosl?gtu darba l?gumu”.

15. Van der Steina s?dz?ba par inspektora l?mumu šobr?d ir *Gerechtshof te Amsterdam*, kura nor?da, ka, lai b?tu iesp?jams pie?emt š?du l?mumu, van der Steinu b?tu j?uzskata par tirgot?ju PVN m?r?iem, tom?r nav skaidrs, vai š?ds nov?rt?jums ir sader?gs ar Kopienu ties?b?m.

16. T?d?? *Gerechtshof* l?dz sniegt prejudici?lu nol?mumu par [š?du] jaut?jumu:

“Vai Sest?s direkt?vas 4. panta 1. punkts ir interpret?jams t?d?j?di, ka, ja personas vien?gais pien?kums ir izpild?t darbus, kas izriet no sabiedr?bas ar ierobežotu atbild?bu, kuras vien?gais vad?t?js, dal?bnieks un “person?la loceklis” ir min?t? persona, darb?b?m, šie darbi nav uzskat?mi par saimniecisku darb?bu, jo tie tiek ?stenoti, p?rvaldot un p?rst?vot sabiedr?bu ar ierobežotu atbild?bu, un nevis saimnieciskos dar?jumos?”

17. N?derlandes vald?ba un Komisija ir iesniegušas rakstveida apsv?rumus, abas apgalvojot, ka

persona aprakstītājā situācijā neveic patstāvīgu saimniecisku darbību. Van der Steins nav iesniedzis apsvērumus. Neviens no lietas dalībniekiem nav lūdzis tiesas spiedi un tādā [ar] nav notikusi.

Vērtējums

18. Kā norāda Komisija, ja uzņēmums nodibina sabiedrību savas uzņēmējdarbības veikšanai, tad šādas rīcības mērķis parasti ir nodibināt atsevišķu juridisku personu, kas ir šīrtā no viena paša personas (15). Tas ir paši noderīgi, lai ierobežotu savu personāgo atbildību attiecībā uz veikto uzņēmējdarbību (16).

19. Ja pastāv divi atsevišķi juridiski subjekti, ir skaidrs, ka tie var darboties neatkarīgi viens no otra un ka tie var būt ties dažādās savstarpējās juridiskās attiecībās.

20. Piemēram, lietā *Heerma* lauksaimnieks un kopuzņēmums bija atsevišķi subjekti un bija iespējams, ka lauksaimnieks kopuzņēmumam iznomā sev piederošu nekustamo pašumu. Tiesa izlēmā, ka, to darot, viņš PVN izpratnē veica patstāvīgu saimniecisku darbību.

21. Šajā lietā van der Steins un sabiedrība bija atsevišķi subjekti un van der Steins varēja noslēgt darba līgumu ar sabiedrību un to arī izdarēja.

22. Ciktāl darbs, ko viņš veica sabiedrības labā, ietilpst šā darba līguma piemērošanas jomā, to principā no PVN atbrīvo saskaņā ar skaidro Sestās direktīvas 4. panta 4. punkta tekstu.

23. Šajā aspektā viena situācija ir pretstatā Heirmā [*Heerma*] situācijai, jo nekustamā pašuma noma un iznomāšana ir darbības, kas ietilpst PVN piemērošanas jomā un tiešām ir tikušas tieši minētas Sestās direktīvas 13. panta B daļas b) punktā un 13. panta C daļas a) punktā (17).

24. Šī iemesla dēļ varētu šīst, ka van der Steina apstrīdētais nodokļu inspektora lēmums neatbilst pareizai Kopienas tiesību interpretācijai. Tā kā šis lēmums ir balstīts uz *Staatssecretaris van Financiën* lēmumu un *Hoge Raad* spriedumu, arī tie varētu atspoguļot kādādu interpretāciju.

25. Priekšrocības nodarbinātības izslēgšanai no PVN piemērošanas jomas ir acīmredzamas. Ja nodarbinātība netiktu atbrīvota no PVN, tad katram darbiniekam būtu jāreģistrējas kā PVN maksātājam un par visām algām būtu jāmaksā PVN. Jāatzīst, ka tādā gadījumā darba devēji, kuri piegādā ar nodokļiem apliekamas preces vai sniedz pakalpojumus, varētu atskaitīt šo PVN, tomēr tiem, kuri sniedz no nodokļa atbrīvotus pakalpojumus vai piegādā no nodokļa atbrīvotas preces, tiktu uzlikts būtisks nodokļu slogi, ja netiktu ieviests kompensājošs mehānisms, un pats šāds mehānisms būtu apgrūtinošs. Pretstatā tam, ja nodarbinātība tiek izslēgta no PVN piemērošanas jomas, tad šīs nodarbinātības izmaksas veido daļu no vērtības, kas pievienota piegādātajam precēm vai sniegtajiem pakalpojumiem. Līdz ar to tie tiek automātiski iekāuta ar nodokļiem apliekamajā summa, kad šāda prece vai pakalpojumu sniegšana tiek aplikta ar nodokļiem, tomēr PVN izpratnē tai nav nozīmes attiecībā uz no nodokļiem atbrīvotu prece vai pakalpojumu sniegšanu. Papildus ievērojamiem ietaupījumiem attiecībā uz administratīvo darbu tiek nodrošināta nodokļa neitralitāte un tā vispārīga piemērošana attiecībā uz ar nodokļiem apliekamu prece vai pakalpojumu sniegšanu.

26. Līdz ar to nav vāļams, ka pret darbību, kas ietilpst darba līguma piemērošanas jomā, izturas kā pret patstāvīgu ar nodokļiem apliekamu darbību.

27. Šīiet, ka iemesli, kuru dēļ *Hoge Raad* un *Staatssecretaris van Financiën* nonāca pie viedokļa, uz kuru tiek balstīts apstrīdētais lēmums, izriet no diviem Tiesas spriedumiem – *Heerma*

un Asscher (18) – un no attiecību starp sabiedrību un tās vadītājiem rakstura Nīderlandes tiesiskajai regulājumam.

28. Es neuzskatu, ka divi minētie spriedumi atbalsta šo viedokli. Lieta *Heerma* neattiecas uz darba līgumu, bet gan uz izteikti patstāvīgu un ar nodokļiem apliekamu darbību – nekustamā pašauma nomu vai iznomāšanu. Spriedums lietā *Asscher* nošķir nodarbinātību un pašnodarbinātību, pamatojoties uz “pakārtības” attiecību pastāvēšanu vai nepastāvēšanu, bet tas, kā norāda Komisija, notika pilnīgi atšķirīgā kontekstā, kas saistīts ar atzinumu par to, kurš Līguma pants ir jāpiemēro pārvietošanās brīvības jomā.

29. Tiesai ir sarežģītāk paust viedokli par attiecībām starp sabiedrību un tās vadītājiem Nīderlandes tiesiskajai regulājumam (19). No *Hoge Raad* sprieduma Nr. 35 775 (20) šādi izriet, ka var uzskatīt, ka pakalpojumi, ko sabiedrības vadītājs šādā statusā ir sniedzis sabiedrībai, ir tikuši sniegti saskaņā ar darba līgumu. Ja tas tā ir, tad uz šo sprieduma pamata var pieņemt, ka attiecībā uz PVN maksāšanu šādi pakalpojumi nebūtu automātiski jāuzskata par tādām, kas ir sniegti saskaņā ar darba līgumu. Šāds viedoklis nav pretrunā tam, ka no PVN piemērošanas jomas tiek izslēgti faktiski nodarbinātība. Tas nenozīmē, ka viena vienīga ir tā, ka, ja citādi tiktu uzskatīts, ka pakalpojums ietilpst darba līguma piemērošanas jomā, attiecībā uz PVN maksāšanu tas tomēr ir jāpārbauda, lai noteiktu, vai faktiski šis pakalpojums nav ticis sniegts, veicot patstāvīgu darbību.

30. Ēmot to vērā, kā norāda Komisija, šajā lietā nekas lietas materiālos neliecina par to, ka kādi no pakalpojumiem, ko van der Steins sniedza sabiedrībai, tika sniegti kādā citā kontekstā, nevis šāda darba līguma kontekstā.

31. Protams, vienmēr ir iespējams – neatkarīgi no citiem līgumslēdzēju pušu attiecību aspektiem – ka tas, kas šādi esam šīs darba līgums, pēc sākšanas pārbaudes izrādās esam cita veida vienošanās. Atkal ir jāatzīmē, ka nekas lietas materiālos neliecina par to, ka tas tā būtu attiecībā uz van der Steina līgumu. Drīzāk tas fakts, ka viņš saņēma noteiktu mēnešalgu, kas tika aplikta ar algas nodokli un no kuras tika atvilkta sociālā nodrošinājuma iemaksas, ir būtisks pretarguments šādi interpretējai.

32. Tādēļ es uzskatu, ka pakalpojumi, ko sabiedrībai sniedz persona van der Steina pozīcijā līgumā sniegti prejudiciālu nolikumu aprakstītajos apstākļos, nav apliekami ar PVN atbilstoši Sestās direktīvas 4. panta 4. punktam, un attiecībā uz šādiem pakalpojumiem šāda persona nav nodokļu maksātājs 4. panta 1. punkta izpratnē.

33. Nīderlandes valdība un Komisija ir izvirzījušas vairākus papildu apsvērumus.

34. Pirmkārt, kad persona sniedz pakalpojumus kā darba ņēmējs, tā nerēķojas “savā vārdā un uz savu atbildību” (21). Tā rēķojas sabiedrības vārdā un uz sabiedrības atbildību.

35. Otrkārt, savā darba ņēmēja statusā attiecīgā persona neuzņemas nekādu patstāvīgu ekonomisku risku (22). Šo risku uzņemas sabiedrība, kura slēdz līgumus ar klientiem un sniedz tiem saimnieciskus pakalpojumus.

36. Treškārt – vismaz lēmumā, kurā katrs darījums tiek aplūkots atsevišķi, kurā darbojas PVN sistēma, – netiek veikta abpusējās darbības, kurās pakalpojuma sniedzēja saņemta atlīdzība ir vērēta, kas faktiski tiek izmaksāta par atlīdzības saņemšanas sniegtajiem pakalpojumiem (23). Attiecīgā persona saņem noteiktu algu un atvaļinājuma pabalstu neatkarīgi no faktiski sniegtajiem pakalpojumiem (24).

37. Līdz ar to tiek apstiprināts mans viedoklis, ka, tā kā persona van der Steina pozīcijā nav

nodokļu maksājums attiecībā uz pakalpojumiem, kas tiek sniegti saskaņā ar darba līgumu, vai kopā ar sabiedrību šajā sakarā nevar uzlikt par "atsevišķu [vienotu] nodokļa maksājumu" Sestās direktīvas 4. panta 4. punkta otrās daļas izpratnē vai, attiecīgi, par vienotu tirgotāju *Wet op de Omzetbelasting* 7. panta 4. punkta izpratnē.

38. Protams, neviens no iepriekš minētajiem atbildēm neietekmē iespēju, ka persona, kura ir sabiedrības vienīgais dalībnieks, vienīgais vadītājs un vienīgais darbinieks, arī pati varētu būt nodokļa maksātāja citu saimniecisku darbību kontekstā, kas neietilpst darba līguma piemērošanas jomā. Ja šādas darbības ir saistītas ar darījumiem ar sabiedrību, tad atkarībā no visiem apstākļiem var būt iespējams, ka minētā persona un sabiedrība tiek uzskatītas par vienotu nodokļa maksājumu. Tomēr tie nav fakti, kas ir aprakstīti līgumā sniegtā prejudiciālā nolikumā.

Secinājumi

39. Ēmot vārā iepriekš minētos atbildumus, es uzskatu, ka Tiesai uz *Gerechtshof te Amsterdam* uzdoto jautājumu ir jāatbild šādi:

fiziska persona, kas saskaņā ar darba līgumu sniedz pakalpojumus nodokļu maksātājam, šajā kontekstā pati nav nodokļu maksātāja Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK 4. panta 1. punkta izpratnē, jo šā persona neveic saimniecisku darbību patstāvīgi. Gluži pretēji, šāds pakalpojums saskaņā ar minētās direktīvas 4. panta 4. punktu neaplied ar PVN. Šajā sakarā nav nozīmes tam, vai darba devājs ir juridiska persona, kuras darbinieks ir arī tā dalībnieks un/vai vadītājs vai pat vienīgais dalībnieks un vienīgais vadītājs, ja abas puses ir atsevišķi juridiski subjekti, kas faktiski ir spējīgi noslēgt savstarpēju darba līgumu un ir faktiski noslēguši šādu līgumu, saskaņā ar kuru tiek sniegti minētie pakalpojumi.

1 – Oriģinālvārda – angļu.

2 – Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopā pievienotās vārtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp., grozāta vairākkārt, bet ne attiecībā uz tiem noteikumiem, kuri ir minēti šajā lietā). 2007. gada 1. janvārā Sesto direktīvu atcāla un aizstāja ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopājo pievienotās vārtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

3 – Tā pati tiesību norma ir atrodama Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

4 – Šīs tiesību normas būtībā ir atkarīgas no Direktīvas 2006/112 9. panta 1. punkta, 10. un 11. pantā.

5 – 2000. gada 27. janvārā spriedums lietā C-23/98 *Heerma* (*Recueil*, I-419. lpp.).

6 – Atbrīvojums un tiesības atteikties no atbrīvojuma attiecībā uz nomu saskaņā ar Sestās direktīvas 13. panta B daļas b) punktu un 13. panta C daļas a) punktu.

7 – Sprieduma 18. punkts.

8 – 2002. gada 26. aprīlā spriedums Nr. 35 775; skat. it īpaši sprieduma 3.6.–3.10. punktu.

9 – It īpaši uz vārdiem "rada darba devāja un darba ņēmāja attiecības".

10 – 1996. gada 27. jūnija spriedums lietā C-107/94 *Asscher* (*Recueil*, I-3089. lpp.).

11 – Sprieduma 26. punkts.

12 – Ja tas ir jāsaprot burtiski, var tikai cerēt, ka višs šajā brīdī bija vienatnē, jo šāda līguma noslēgšanas mehānisms parastam aculieciniekam varētu likties samērā dīvains.

13 – Līgumā sniegt prejudiciālu nolikumu nav norādīta šāda informācija, bet šīet, ka no tās netieši izriet, ka van der Steins nebija šīs sabiedrības dalībnieks vai vadītājs. Tam jebkurš gadījumā nav nozīmes attiecībā uz izskatāmo lietu.

14 – 2002. gada 24. jūlija Lēmums DBG2002/3677M.

15 – Tiesību normas, kas attiecas uz šādam sabiedrību, zināmā mērā ir tikušas saskaņotas ar Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvu 89/667/EEK par viena pašnieka sabiedrību ar ierobežotu atbildību (OV L 395, 40. lpp.).

16 – Salīdz. ar šīs pašas direktīvas 7. pantu, saskaņā ar kuru “[d]alībvalstij nav jāpieauj viena pašnieka sabiedrību dibināšana, ja tās tiesību akti paredz, ka individuāls uzņēmums var dibināt uzņēmumu, kura saistības ir ierobežotas līdz summai, kas paredzēta noteiktai darbībai”.

17 – Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta 1) un 2) apakšpunkts.

18 – Skat. iepriekš 6.–8. punktu un 5. un 10. zemsveras piezīmi.

19 – Tomēr sociālā nodrošinājuma kontekstā skat. 1986. gada 10. jūlija spriedumu lietā 79/85 *Segers* (*Recueil*, 2375. lpp.) un 2002. gada 19. marta spriedumu apvienotajās lietās C-393/99 un C-394/99 *Hervein u.c.* (*Recueil*, I-2829. lpp.).

20 – Itāļi šā sprieduma 3.8. punkts.

21 – Spriedums lietā *Heerma*, 18. punkts.

22 – 1991. gada 25. jūlija spriedums lietā C-202/90 *Ayuntamiento de Sevilla* (*Recueil*, I-4247. lpp., 13. punkts) un 2006. gada 23. marta spriedums lietā C-210/04 *FCE Bank* (Krājums, I-2803. lpp., 33. un turpmākie punkti).

23 – 1994. gada 3. marta spriedums lietā C-16/93 *Tolsma* (*Recueil*, I-743. lpp., 14. punkts) un 2002. gada 21. marta spriedums lietā C-174/00 *Kennemer Golf & Country Club* (*Recueil*, I-3293. lpp., 39. punkts).

24 – Netiek minēts, ka šāds faktors varētu būt veicinājis sabiedrības maksimālo šajā lietā, tomēr fakts, ka tas tā varētu būt bijis, pasvērto atšķirību starp saņemto algu un sniegto vērību.